

Zpravodaj OÚ Předslav

čís. 17. pro obce Hůrka, Makov, Měcholupy, Němčice, Petrovičky, Předslav a Třebíšov roč. 2011

Vážení spoluobčané,

Na únorovém zastupitelstvu v Makově byl ZO schválen Plán rozvoje obce na období 2011-2014. Tento plán, který můžete nalézt na internetových stránkách obce, obsahuje seznam přibližně 40 akcí většího i menšího rozsahu, naplánovaných pro jednotlivé obce. Z akcí připravených pro letošní rok uvádím například: oprava místní komunikace Měcholupy - Újezdec, rozšíření kolumbária na hřbitově v Předslavi, oprava pomníku v Měcholupech, rekonstrukce domečku na školní zahradě v Předslavi, aj. Finančně podpoříme také opravu fasády sokolovny v Předslavi, střechy a krovu na kostele v Němčicích. Podali jsme také žádosti o dotace např. na opravu fasády kaple v Petrovičkách, rekonstrukce sociálního zařízení v mateřské školce i na bezdrátový rozhlas v našich obcích.

V tomto Zpravodaji najdete, mimo dnes již zavedených rubrik, v historii našich obcí také článek z vyprávění plk.v.v. Václava Straky, dnes již 97letého účastníka osvobození našich obcí v roce 1945.

Letošní sezóna v Letním kině v Makově začíná 28.května. Pozvánku naleznete rovněž v tomto Zpravodaji.

Na závěr mi dovoluji popřát Vám krásné prožití nadcházejících Velikonočních svátků.

Šindelář Petr – starosta obce

Informace z jednání OZ

2. zasedání ZO Předslav konané dne 17.2.2011 v Makově :

U s n e s e n í :

- č. 17 – ZO projednalo a s c h v a l u j e zprávu o činnosti OÚ od 1. zasedání ZO Předslav.
- č. 18 – ZO projednalo a s c h v a l u j e rozpočtové změny č. 9/2010
- č. 19 – ZO projednalo a s c h v a l u j e rozbor hospodaření za rok 2010
- č. 20 – ZO projednalo a s c h v a l u j e zprávu hlavní inventarizační komise za rok 2010
- č. 21 – ZO projednalo a s c h v a l u j e Plán rozvoje Obce Předslav 2011 – 2014
- č. 22 – ZO projednalo a s c h v a l u j e žádost TJ Sokol Předslav o příspěvek na opravu venkovní omítky sokolovny ve výši 50 000 Kč. Termín vyúčtování příspěvku do 31.12.2011.
- č. 23 – ZO projednalo a s c h v a l u j e a) žádost TJ Měcholupy o příspěvek na vybudování zavlažovacího zařízení fotbalového hřiště v Měcholupech ve výši 150 000 Kč. Podmínkou čerpání příspěvku je předložení projektu s vodoprávním povolením pro nakládání s podzemními vodami. Termín vyúčtování příspěvku 31.12.2011. b) v případě neuskutečnění vybudování zavlažovacího zařízení fotbalového hřiště zastupitelstvo obce souhlasí s využitím prostředků pro rekonstrukci technického zázemí TJ Měcholupy. Termín vyúčtování příspěvku 31.12.2012.
- č. 24 – ZO projednalo a s c h v a l u j e rozpočtové změny č. 1/2011
- č. 25 – ZO projednalo a s c h v a l u j e náklady na provoz vodovodů a cenu vody pro jednotlivé vodovody pro rok 2011 takto: vodovod Předslav – 13 Kč/m³ + 10 % DPH; vodovod Měcholupy – 13 Kč/m³ + 10 % DPH; vodovod Makov-Petrovičky – 15 Kč/m³ + 10 % DPH.
- č. 26 – ZO projednalo a s c h v a l u j e prodej parc. č. 790/25 v k.ú. Předslav cca 50 m² panu Jiřímu Krátkému bytem Předslav 45 za cenu 40 Kč/m² + veškeré náklady spojené s prodejem.
- č. 27 – ZO projednalo a n e s c h v a l u j e prodej parc. č. 790/22 v k.ú. Předslav panu Milanu Tikalovi.
- č. 28 – ZO projednalo a s c h v a l u j e využití šatny v hostinci v Makově nájemkyní paní Pavlínou Vlasákovou jako vzorkovny na dobu do 31.12.2012. Šatna nebude procházet žádnými stavebními úpravami a nadále bude využívána pro své účely.
- č. 29 – ZO projednalo a s c h v a l u j e odkup parc.č. 1/1 v k.ú. Předslav o výměře 2332 m², st. parc. č. 89 v k.ú. Předslav o výměře 33 m² za cenu 80 Kč/ m² od p. Buchty, bytem Ostřetice 26
- č. 30 – ZO projednalo a s c h v a l u j e zřízení věcného břemene práva chůze a jízdy přes parc.č. 790/17 v k.ú. Předslav ve vlastnictví Obce Předslav pro st. parc. č. 1/2 v k.ú. Předslav.
- č. 31 – ZO projednalo a s c h v a l u j e smlouvu s HL Trade s.r.o. Tatiná 80, 330 11 Třemošná na vybudování bezdrátového rozhlasu v obci I. etapa Měcholupy, Hůrka, Třebíšov za 187 639,20 Kč.
- č. 32 – ZO projednalo a r o z h o d l o od 1.9.2011 nehradit obědy pro 1. ročník žáků ZŠMŠ Předslav.
- č. 33 – ZO projednalo a s c h v a l u j e smlouvu o spolupráci s Městem Klatovy na vydání Průvodce sociálními a doprovodnými službami v částce 2 401 Kč.
- č. 34 – ZO projednalo a s c h v a l u j e darovací smlouvu mezi Obcí Předslav a Oblastní charitou Klatovy na částku 4000 Kč.
- č. 35 – ZO projednalo a s c h v a l u j e vstup Obce Předslav do Svazu měst a obcí ČR.
- č. 36 – ZO projednalo a n e s c h v a l u j e povolení užívání a úplnou uzavírku komunikace Petrovičky, Petrovice, Němčice, Třebíšov, Pečetín pro 46. Mogul Šumava Rallye 2011.
- č. 37 – ZO projednalo a s c h v a l u j e uzavření smluv dvoj a třístranných na zřízení věcného břemene k plynárenskému zařízení plynofikace mikroregionu měčínsko III. etapa – část, Petrovičky, Třebíšov, Němčice

Oznamujeme všem našim občanům, že se v sobotu dne 7. května uskuteční v obvodu naší obce **sběr nebezpečných odpadů**. Vozy společnosti Západočeské komunální služby a.s. Se dostaví na jednotlivá místa dle následujícího harmonogramu: 9:00 – 9:25 Předslav u školy; 9:30 – 9:55 Předslav u hasičské zbrojnice; 10:00 – 10:25 Měcholupy u OÚ; 10:30 – 10:55 Makov u prodejny; 11:00 – 11:25 Petrovičky; 11:30 – 11:55 Třebíšov; 12:00 – 12:25 Němčice. *Přijímány budou: léky všeho druhu; zbytky starých barev a obaly od nich; Zářivky, výbojky, televizory, rádia, pračky; Všechny druhy baterií (včetně náplní); upotřebené motorové oleje (v uzavřených nádobách); lednice. Tato služba je pro občany zdarma.*

Připomínáme občanům povinnost placení poplatků ze psa. OÚ upozorňuje, že poplatek se platí za každého psa staršího 3 měsíců, bez rozdílu jeho velikosti.

Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Klatovy zahájil komplexní pozemkovou úpravu v katastrálním území Němčice u Klatov.

Vzdělávání

ZŠ a MŠ Předslav

Zápis do Mateřské školy

Pro školní rok 2011/2012 se zápis do mateřské školy koná **v úterý 12. dubna 2011 od 13:00 do 16:00 hodin v MŠ.**

Po odchodu nejstarších dětí do 1. ročníku ZŠ zůstane v MŠ 17 dětí, včetně tří dětí integrovaných, které vyžadují individuální péči za přítomnosti asistentky pedagoga. Vyhláška č. 43/2006 o předškolním vzdělávání nám ukládá v tomto případě naplnit třídu do počtu 19 dětí.

V případě potřeby bude škola žádat zřizovatele Obec Předslav o udělení výjimky a bude přijat větší počet dětí, nejvýše však 23 dětí.

Kritéria pro přijetí dětí do MŠ ve školním roce 2011/2012:

Děti budou přijímány v tomto pořadí:

1. Dítě v posledním roce před zahájením povinné školní docházky podle §34, odst. 4 Zákona č.561/2004 Sb., Školský

zákon, ve znění pozdějších předpisů, bez ohledu na další kritéria.

2. Dítě, které dovrší do 31. 8. 2011 tři let, zákonný zástupce (dále jen ZZ) je zaměstnán nebo v invalidním důchodu a nepobírá rodičovský příspěvek.
3. Dítě, které dovrší do 31. 8. 2011 tři let a ZZ je registrován na úřadu práce.
4. Dítě, které dovrší do 31.1.2012 tři let a ZZ nastoupí do zaměstnání. Dítě bude přijato v průběhu školního roku ke dni nástupu ZZ do zaměstnání. Platí základní podmínka nejvyššího možného počtu 23 přijatých dětí.
5. Bude-li v MŠ místo, k 1.2.2012 budou přijaty v pořadí podle věku děti ZZ na mateřské nebo rodičovské dovolené. Celkový počet dětí nepřesáhne 23.

Zápis do Základní školy

Pro školní rok 2011/2012 bylo zapsáno k docházce do prvního ročníku devět

žáků. Výhodou pro děti z naší mateřské školy je skutečnost, že přicházejí do známého prostředí.

Od počátku školního roku totiž navštěvují pravidelně kroužek anglického jazyka, který vede paní učitelka Mgr. Petra Červená. Příležitostí k návštěvě základní školy je ale celá řada. Děti mateřské školy často využívají ke cvičení tělocvičnu ZŠ, účastní se besed a akcí pořádaných ZŠ. Žáci 1. až 5. ročníku rádi přivítají návštěvu dětí ve vyučování. Pedagogové MŠ a ZŠ spolupracují, provádějí společnou autoevaluaci, snaží se dětem přechod do ZŠ ulehčit. Pedagogům z mateřské školy patří poděkování za jejich velice náročnou práci, za kvalitní a odbornou přípravu dětí nejen pro vstup do 1. ročníku.

Mgr. Alena Kroupová
ředitelka

a

Anna Vlasáková

Spolky

Soutěž mužů TJ Měcholupy v kopané

Následující údaje představují rozpis utkání jarní části současné sezony okresního přeboru v kopané:

14. kolo Měcholupy – H.M.Boží	sobota 26.03. – 15:00
15. kolo Žichovice – Měcholupy	neděle 03.04. – 15:00
16. kolo Měcholupy – Nezamyslice	sobota 09.04. – 16:30
17. kolo Sušice B – Měcholupy	neděle 17.04. – 17:00
18. kolo Měcholupy – Velký Bor	sobota 23.04. – 17:00
19. kolo Měcholupy – Mochtín B	sobota 30.04. – 17:00

20. kolo Žihobce – Měcholupy	sobota 07.05. – 17:00
21. kolo Měcholupy – V.Hydčice	sobota 14.05. – 17:00
22. kolo Chanovice B – Měcholupy	neděle 22.05. – 14:00
23. kolo Měcholupy – Luby B	sobota 28.05. – 17:00
24. kolo Bezděkov – Měcholupy	neděle 05.06. – 17:00
25. kolo Měcholupy – Janovice	sobota 11.06. – 17:00
26. kolo Vrhavěč – Měcholupy	sobota 18.06. – 17:00

Ing. Václav Blahouš

Historie

PŘEDSLAV pohledem kronikáře (2)

Přibík Vilém Kokořovec zemřel bez dětek. Oba statky zdědil svobodný pán Vilém Přibík z Újezda a po něm pak statky vlastnili Adantk a Václav Isidor z Újezda, po nichž je zdědila svobodná paní Marie Anna Michna z Waizenau, rodem svobodná paní z Újezda. Tato oba statky prodala

r. 1735 za 42.000 zlatých svobodné paní Viktorii z Unwerthu rodem svobodné paní z Engelflussu, od níž je koupil r. 1743 za 43.000 zlatých František Adam Janovský, svobodný pán z Janovic. Tento prikoupil r. 1750 za 15.000 zl. statek Habartice s dvorem Chuchle od svého švagra svobodného pána Ignáce z Unwerthu. Tak byly statky Předslav, Otín, Habartice a Chuchle spojeny.

Asi r. 1760 zcelila vrchnost předslavská své pozemky tím způsobem, že pozemky rolníků sahající do panských polí zabrala a dala jim svoje vzdálenější. Spojené statky zdědil r. 1780 syn Jan Vincenc Janovský z Janovic, který r. 1782 prodal dvůr Chuchle. Po jeho smrti byly ostatní tři statky ve veřejné dražbě prodány pro velké dluhy, které na statcích těch vázly. Statky koupil za 96.000 zlatých svobodný

Otínský zámek v r. 1927

pán Ferdinand ze Sternfeldu. Nový majitel počal stavět otínský zámek a předslavskou zvonici. Sotva však byly vystavěny základy, zemřel. Statky odkázal své dceři Aloisii, provdané Somsisch de Saaz, která je dne 5. srpna 1809 za 114.000 zlatých prodala zemskému advokátu z Prahy JUDr. Janu Měchurovi, který stavbu otínského zámku r. 1810 dokončil. Zámek stojí na místě bývalé staré tvrze.

JUDr. Jan Měchura byl muž neobyčejně bystrozraký, prozíravý, činný a podnikavý, především však vyznamenávala jej železná neoblomnost vůle. Jak rostla jeho sláva, nezaostávalo v růstu ani jeho jmění. K dosavadním statkům koupil ještě „Vollnerku“, již přezděno „Annahof“ a lesy chuchelské hraničící s Habarticemi. Roku 1829, když kníže Lobkovic chtěl zaokrouhlit své panství, koupil Měchura, jež knížeti záležitost tu právnicky prováděl, panství Lobkovice za velmi mírnou cenu 50.000 zlatých. Roku 1817 se Měchura podruhé oženil a vzal si Aloisii Hloužkovou, s níž zplodil třetí dceru, pozdější baronku Saamenovou.

Dům JUDr. Měchury v Praze se stal střediskem společenského života. Shromáždřovali se v něm umělci, učenci, přední politikové a jiné vlivné osobnosti. Zásluhou těchto četných významných osob, hlavně ale přičiněním německého básníka Eberta se s bohatou rodinou Dr. Měchury seznámil i náš nejslavnější politik a historik český František Palacký (nar. 14. 6. 1798 v rodině učitele v Hodslavicích na Moravě).

Palackému dal J. Měchura po dlouhých vyjednáváních svoji dceru Terezii za manželku. Významný akt oddavků vykonal ve starobylém chrámu v Předslavi tehdejší farář Josef Kobler, pozdější děkan klatovský dne 16. září 1827. Toho dne se dožil „otec národa“ (jak byl nazýván svými současníky) největšího štěstí, neboť bylo splněno jeho nejvroucnější

přání. Sňatek ten byl velice okázalý a hlučný a byl svátkem pro celé okolí. Počátek svatebního veselí byl ohlášen střelbou z mozdířů. Přicházející hosté byli pozdravováni několika kapelami a museli procházet mohutnými davy shromážděných venkovanů ku chrámu, kde malá děvčátka ze širokého okolí v mnoha řadách postavena cestu kvítím posypávala. Předslav a Otín se tak staly jevištěm velkého štěstí Františka Palackého.

František Palacký byl zakladatelem novodobého českého dějepisectví. Byl prvním redaktorem *Časopisu společnosti vlasteneckého muzea v Čechách*, stál u zrodu Matice české a Svatoboru 1862. V roce 1868 položil základní kámen ke stavbě Národního divadla v Praze. V monumentálních *Dějínách národu českého v Čechách i na Moravě* navázal na kritickou metodu studia historických pramenů. Toto dílo koncipoval jako výklad filozofie českých dějin, jejichž smyslem byla svoboda a demokracie. Dovršení národního obrození považoval Palacký za svůj celoživotní úkol. Zemřel 26. května 1876.

Když JUDr. Jan Měchura zemřel r. 1852 ve věku 76 let, zdědila statek Lobkovice Palackého choť Terezie. Statky Předslav, Otín, Annahof, Habartice a Chuchle přešli na nejstaršího syna Leopolda Eugena Měchuru, narozeného 2. února 1803. Ten si vzal r. 1828 chudou ale velmi hodnou dceru setníka Kláru Haednerovou a žil s ní na otínském zámku v letech 1828 – 40. Od r. 1840 bydlel z rodinných důvodů v Klatovech

Leopold E. Měchura byl slavný hudební skladatel – jeho celý život byl věnován hudbě. Zemřel 11. února 1870 a za zvuku vlastních skladeb byl pohřben do rodinné hrobky na předslavském hřbitově. Téhož roku zemřela i jeho manželka Klára. Leopold Měchura byl dobrým přítelem známého klatovského spisovatele Aloise Vojtěcha Šmilovského (vl. jm. A. Schmilauera), kterému na jeho básně skládal

melodii. Šmilovský jej zvěčnil ve svém spise „Starý Měchura“.

Leopold E. Měchura zanechal po sobě dvě děti: Leopoldinu a Viktora. Leopoldina se provdala za Dr. Hallera, radu vrchního zemského soudu. Syn Viktor zdědil všechny statky. Oženil se s Františkou Naušovou, dcerou Dr. Jana Nauše, klatovského purkmistra. Z manželství vzešly dvě děti: Eugenie nar. r. 1873 a Leopold. Ten studoval nějaký čas na vyšším gymnasiu v Klatovech a pak se věnoval lesnictví.

Viktor Měchura neměl pochopení pro umění svého otce. Nevážil si ani bohatého a velice cenného archivu. Celý obsáhlý archiv i s originály všech skladeb jeho otce prodal předslavskému židu Davidu Weissovi za velice směšnou cenu. Pro správu svého velkého statku neměl pražádného pochopení, takže není divu, že musel statky ty prodat a sám žil velice skromně v Klatovech, kde zemřel 3. března 1886 a byl pochován do rodinné hrobky v Předslavi.

Statky koupil r. 1873 profesor MUDr. Vojtěch Duchek, dvorní rada ve Vídni, který kvůli svému příteli Dr. Josefu Hlávkoví koupil tuto uskutečnil za 250.000 zlatých. MUDr. V. Duchek byl velký lidumil. Hleděl všemožně zanedbané statky zvelebit. Oblíbeným letním sídlem mu byl Otín. Zemřel dne 2. března 1882.

Mý

Ovčín v Makově.

I v dnešním příspěvku budeme pokračovat v zajímavostech z historie Makova. A sice o slibovaném bývalém panském ovčíně a 3 dubech rostoucích u cesty okolo něj.

Ovčín v Makově býval na místě současného čp 36 a čp 9 sloužilo jako byt ovčáka a jeho pomocníka. Tomuto místu se říkalo v minulosti na „vejpicu“. Do roku 1795 bylo místo mezi čp 8 a tzv. vejpicem prázdné. 22.7.1795 Jan Němec, krejčí z Makova čp 14 uzavřel s vrchností kupní smlouvu na odprodej místa na postavení chaloupky o výměře 9 sáhů² ($1 \text{ sáh}^2 = 3,596 \text{ m}^2$). Toto místo bylo na průhonu. Chaloupka pak dostala čp 20 (*OS KT, PK 472 fólio 117*). 22.7.1795 taktéž Ondřej Kabík uzavřel smlouvu s vrchností na odprodej místa pro postavení chaloupky o výměře 9 sáhů², čp 19, (*OS KT, PK 472 fólio 118*).

Když majitel čp 20, Josef Němec, ziskal v roce 1918 chalupu čp 19, zbořil chalupu čp 20 a nechal si jen místo po ní. Původní chalupa čp 20 stála mezi čp 19 a čp 28. Čp 20 pak dostala novostavba, kterou si na přiděleném pozemku postavil panský šafář na májovském statku Emanuel Šilhavý s manželkou Annou, rozenou

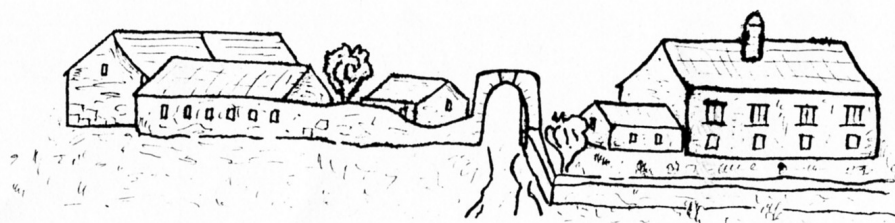
Bamrukovou z Měčina. Roku 1935 chalupu čp 20 zdědil syn Karel s manželkou Marií, rozenou Valešovou z Radkovic. Pod Ptínem jižním směrem byla skupina pozemků, kde se říkalo „Na ovčácké“. V minulosti tento prostor sloužil pro pastvu ovcí.

První a tedy asi i nejstarší zmínku o ovčíně v Makově se mně podařilo najít v prodejní smlouvě Bernarda Barchance z Baršov ze dne 7. prosince 1536 (*SÚA DZV 3 H 10*) podle níž prodal Makov a okolní vesnice Volfovi Sedleckému z Újezdce za 1750 kop grošů českých. Berchanec pak byl majitelem Ronšperka (Poběžovice) a naposledy pak Týnce nad Sázavou. Byl dvakrát ženat, v roce 1527 s Barborou z Nedvíkova, pak s Markétou ze Žihobce, dcerou Johanky z Hognestu, kterou obvinil roku 1539 před komorním soudem z nevěry. Než došlo k rozsudku, byl případ uzavřen smlouvou – viz soudní zápis (*SÚA J. Emler, Registra komorního soudu*).

Bernard Berchanec se zúčastnil živě politického života a vynikl jmenovitě v odporu stavů českých proti Ferdinandovi I. V březnu roku 1547 byl zvolen do rady ku pomoci Pražanům. Po přemožení odporu soudem „krvavým“ na Hradčanech 22. srpna 1547 odsouzen a druhý den ráno s třemi dalšími osobami sťat. Pochován byl na hřbitově u Apolináře. Po sobě zanechal jedinou dceru Annu, provdanou Velemyskou (*Ottův slovník naučný*).

Další zmínka o ovčíně v Makově je zachycena v tzv. DIADOCHU jež sepsal Bartoloměj Paprocký, polský historik a genealog, který jako emigrant navštívil vedle řady jiných míst i Klatovy a jejich okolí na přelomu 16. a 17. století. Roku 1651 v seznamu poddaných je uváděn pacholek ovčácký Petr Hankr...

Ovčín je též zmiňován v kupní smlouvě ze 4. října 1696 (*SÚA DZV 404 G 24*), kde řád sv. Jana kupuje od hraběte Morzína → znění smlouvy je v příspěvku v Obecním zpravodaji č. 10 z června 2009.

Rekonstrukce panského dvora v Makově v roce 1719, na základě popisu Měcholupského panství v tomto roce.

Koncem května 1719 řádila v našem kraji velká vichřice, Nadělala mnoho škod, zejména na lesních porostech. Polámaných a vyvrácených stromů bylo takové množství, že z panských lesů si mohli poddaní odvézt část dřeva na palivo zdarma. Zničena byla řada stromů v za-

hradách, i střechy na staveních. Mimo dalších škod ve vsi vichřice srazila celou střechu na ovčíně v Makově.

V minulosti byly škody ohněm, povětřím, povodněmi a krupobitím zapisovány zprvu do tzv. „Staré manipulace“, posléze do „Nové manipulace“ a také do „Pamětních knih“ na jednotlivých berničních úřadech. V knihách byl zapsán též výsledek kontroly – shlednutí škody, vyhynutí dobytka a podobně. Takovýmto dokladem je i dopis Sezemi Sedleckého z Újezdce a na Makově, který píše 20. května 1659 krajským hejtmanům do Plzně, Sezimovi Janovi hraběti z Vrtby a Jaroslavu Vratislavovi hraběti z Mitrovic, ve věci škody od ohně na statku v Makově a prosí o prominutí daní na 3 léta ve výši 1½ osedlého. Požárem bylo poničeno obytné stavení – zámček, ratejna, sýpka, vozy a něco nářadí (*SÚA MN – M 172, NM S ¾*).

Vrchnost po vichřici zčásti opravila střechu na ovčíně a před nadcházející zimou bylo celé stádo přemístěno. Zčásti do Měcholup a zčásti do Pečetína, kde měla vrchnost také ovčiny.

V roce následujícím (1720) byl značně sešlý ovčín rozbourán a v letech 1721 – 2 postaven ovčín nový a větší. Demolice i stavba nového ovčína byly provedeny převážně prostřednictvím robotních povinností poddaných – viz zápisy v robotních knihách, kde je uveden datum, jméno, místo a druh práce. Tyto práce byly prováděny také poddanými z ostatních vsí panství. Po výstavbě byl ovčín naplněn novým stádem.

O ovčíně se dále zmiňují: Tereziánský katastr, Josefovský katastr, Schollerova topografie, Sommerova topografie, Stablní katastr, František Palacký v Popisu království českého – nikoliv v „Dějínách“ a další písemnosti.

Ovčín byl provozován až asi do roku 1860, kdy byl zrušen. V té době docházelo ke snížování chovu ovcí, neboť se začínalo s dovozem vlny z Austrálie do Evropy, která byla nejen kvalitnější, ale i levnější. Po té ovčín sloužil různým

účelům. Jako sklad strojů, sklad píce (sena a slámy) a podobně. Koncem 19. století v něm při letních výcvicích přespávali dragouni z klatovské posádky 14. dragounského pluku Alfréda knížete Windischgrätze. Ovčín využívali dragouni i ještě krátce po roce 1900. Ale to byl již 13.

dragounský pluk Evžena prince Savojského. Klatovští dragouni patřili k elitě císařské armády.

V parcelaci roku 1924 dostal budovu bývalého ovčína přidělenou Josef Kanta z Petroviček čp 15 (od Ševců), který měl za manželku Marii, rozenou Šilhavou, dceru šafáře z Makova. V jižní části ovčína si upravil obytné místnosti a stáj, zbytek používal jako stodolu. Původní šindelovou střechu vyměnil za tašky. Roku 1954 převzal čp 36 jejich syn Josef Kanta (který měl předzdivku „BÁTA“), s manželkou Martou, rozenou Košanovou, z Vraňan u Mělníka. Marta Kantová bývala za svobodna kuchařkou na zámku v Měcholupech. Nyní vlastní a obývají chalupu čp 36 manželé Hallyovi. Marie Hallyová je neteří Josefa Kanty – báti. Oba manželé chalupu po roce 2000 zrekonstruovali.

Při výstavbě nového ovčína (1721 – 2) byly vysazeny na západ od ovčína dva duby, jež měly zajišťovat funkci větrolamu. V té době bylo okolí ovčína prosté stromů. Jde o dub letní tzv. křemelák. Oba duby jsou vysoké mezi 25 – 27 metry, z nichž horní je silnější a jeho obvod kmene ve výšce 1m nad zemí je 4,3m.

Dub býval vedle lípy posvátným stromem našich předků. Byl symbolem nevyčerpatelné energie, výdrže a hrdosti. Je lépe se vyhýbat dubům za bouřky, protože do nich blesky sjíždějí daleko častěji, než do jiných stromů. Jeho tvrdé dřevo má široké využití a roste pomaleji než dřevo měkké (lípa, topol). Spodní, třetí dub byl vysazen zhruba o 150 let později po vichřici, která postihla náš kraj 26. října 1870 v pozdních večerních hodinách. Je to dub zimní tzv. drnák. Jeho habitus (tvar) koruny je o poznání jiný než mají jeho dva starší kolegové. Jeho listy jsou menší a na podzim déle drží na stromě.

Zmíněná vichřice opět poškodila střechu ovčína, která byla do té doby doškovaná. Opravou střechy byla krytina nahrazena šindelem.

„Strašná vichřice, které není v celém vukolí pamětníka“, napsal klatovský časopis Šumavan, „odnesla střechy domů, vyvrátila tisíce stromů v lesích i zahradách a těžce poškodila historické památky. Vrchol Černé věže (v Klatovech), jejíž krov byl šestnáct let před tím obnoven, se zaryl na sáh (1,896 m) hluboko skrz dláždění do země“.

Místo podnes připomíná v dláždění před radnicí kruh s výplní z bílých kamenů se siluetou věže a datumek 1870. Vichřice přišla od jihozápadu, trvala přes dvě hodiny, ale škody byly obrovské. Jen na Šumavě padlo 2,3 miliónu m³ dřeva.

Zkázu po dlouhé zimě dokonal kůrovec. V některých pramenech je uváděno, že vichřice porážela některé opozdivší se chodce.

Další výsadba v okolí ovčína byla provedena až v roce 1924 lípami (mimo 2 lip u kříže), kdy obec po celé vsi zasadila 40 lip, které koupila za 150 Kčs od rolníka Tichoty z Točníka.

Nyní tyto stromy doplňuje různý nálet. Nejen, že tyto tři duby vévodí tomuto místu, ale bdí i nad osudy lidí, kteří zde žijí.

Závěrem mého dnešního příspěvku bych rád poskytl sdělení čtenářům, že úmysl, kde o každé obci v rámci našeho OÚ připravím zajímavosti z historie, jsem přehodnotil a dospěl k závěru, že tak ne učiním. Vedla mě k tomu skutečnost, že když se v roce 1982 konal v Měcholupech sraz rodáků, poskytl jsem k tomuto množství informací z historie Měcholup. Nyní se řada z nich objevovala v článcích našeho zpravodaje. A proto se budu nadále věnovat jen Makovu, případně obecnějším informacím např. počasí, zemědělství, zvykům a podobně.

J.Š.

O STOPÁCH ČASU

i Měcholupech

V předcházejících čtyřech částech jsem se snažil projít sedmisetletou historií Měcholup, upozornit na zajímavé události, nastínit jak se žilo, jak vznikali dějiny malé vsi, jaké stopy zůstaly v archivech a dokumentech. Nelze tvrdit, že jde o přesné zobrazení života minulých generací, ani přesné datové údaje. Není to rozhodující, není nutné pro pochopení souvislostí uvádět detaily zaznamenané dřívějšími pisáky.

Historii se obvykle pojmenovávají události vzdálené 60 a více let. Snad proto, aby uvedená fakta nedráždila dosud žijící současníky těch minulých událostí a aby bylo zřetelnější dělení na klady a zápory. Ano, ještě žijí pamětníci těch, co hrdě zdvihali pravici při nacistickém pozdravu a později se rovněž hrdě prokazovali rudou legitimací vládnoucí strany. V obou případech vzbuzovali oprávněné obavy spoluobčanů. Většinou nešlo o poblouznění idejemi. Ideologie je jedna věc a umět využít příležitosti je naprosto odlišná záležitost. Schopní (i všeho) a draví lidé se vždycky vrhají tam, kde mohou něco využít ve svůj prospěch.

Lidé jsou v podstatě stále stejní. Ti, kteří svou prací a umem přispívají k tvorbě hodnot, ale také ti, co chtějí sklízet tam, kde neseli a užívat aniž se o něco přičinili. Naštěstí se časem najdou i ti, kterým osud obce a jejich obyvatel není lhostejný a snaží se přimět i ostatní k aktivitě a smysluplné práci. Ne, nebudu vyjmenovávat ty, kteří v Měcholupech v čele

spolků nebo obce přispěli ke zlepšení po hmotné i morální stránce, ani ty, kteří přišli s dobrým nápadem a zůstaly po nich zřetelné stopy. Nebylo jich málo.

Každý člověk jednou odchází tam, odkud není návratu a jen práce, kterou vykonal, přetrvává a brání nám zapomínat. Co po něm zůstane? Fotografie v nějaké krabici nebo zásuvce, úřední doklady, které se časem vyhodí, kartotéční lístek na nějakém úřadě. A také vzpomínky lidí, kteří ho měli rádi nebo se s ním setkali. Těch bude stále méně a budou čím dál neurčitější. A tak se ohlas lidského života vytrácí až zmizí úplně.

Foto z roku 1929

Ve dvacátém století dobré pověsti Měcholup prospěla již po I. světové válce aktivita členů spolku Mláďi s ochotnickým divadlem a dalšími akcemi.

- Dále budování Sadu národní svobody s hojně navštívenou velkolepou Národní slavností 9.6.1919.

- Založení Sboru dobrovolných hasičů roku 1923 s následujícími slavnostmi a sjezdy hasičů a po r. 1954 úspěchy na požárnických soutěžích i jejich pořádání v rozsahu okrsku, obvodu i okresu.

- Prosperující velkostatek od r. 1925, který přinášel nové moderní postupy v hospodaření.

- Přítomnost ředitelství Státního rybářství v budovách bývalého velkostatku v letech 1951 – 61 a jeho přínos ke společenské a kulturní činnosti obce.

- Založení Tělovýchovné jednoty r. 1957 se soutěží v kopané a solidně uspořádaným víceúčelovým hřištěm.

- Úspěšné zemědělské družstvo po r. 1957, ke kterému se později připojila družstva z okolních vsí.

- Základní organizace Svazarmu v letech 1971 – 95 s motoristickými a střeleckými soutěžemi.

- Perfektně připravené setkání rodáků z Měcholup v červnu 1982 v upravené a vyzdobené vsi.

- Do recese laděné „Udělování domovského práva“ o pouti v únoru 1983 s hojnou účastí návštěvníků a obdivuhodnou pojízdnou radnicí s krčmou.

- Pietní vzpomínka ke stočtyřicátému výročí narození prvního prezidenta T.G. Masaryka 7. března 1990 u restaurovaného pomníku. A jiné.

Po stránce vybavenosti bylo důležité postavení silnice z Točníka do Petroviček v r. 1923. Elektrifikace obce v letech 1941 – 1947. Rozhodnutí v r. 1946 o trase silnice do Makova mimo ves i když do současnosti nedošlo k vykoupení pozemků pod ní od vlastníků. Vodovod v letech 1949 –

1954. Plynofikace r. 2002. Ke škodě obce bylo uzavření hostince v r. 1989 a prodejny ZKD v r. 2000.

V r. 1945 měl velkostatek Měcholupy 346,36 ha zemědělské, lesní, rybníční a zastavěné plochy. Při parcelaci v roce 1948 lesy a rybníky připadly národním podnikům a zemědělská půda byla rozdělena podle určitého klíče zájemcům. Mnohým se splnil jejich dávný sen. Brzy některé tyto drobné hospodáře překvapilo, že k bohatství nestačí jen mít více polí a že heslo té doby – půda patří těm, co na ní pracují – by asi mělo znít – těm, co doveudou hospodařit. Svých pozemků se rádi zbavovali ve prospěch kulaků nuceným nájmem a později ochotně vstupovali do zemědělského družstva. O změnách vztahu k rodné hroudě i k jiným hodnotám, které nastaly v následujících letech, psát nechci.

Někdy je opravdu dobré se vrátit zpět, alespoň zalistovat ve starých zápisech a dokladech, seznámit se s dobou ve které žili naši předkové. Není to z nostalgie ani touhy vrátit se do lepší minulosti. Historie i ta vzdálená nám připomíná, že život měl vždy klady i zápory a chleba byl o dvou kůrkách, že každá doba přináší dobré i zlé a vždy záleželo jenom na člověku jak se popere s neuhy a neřády, jak přežije.

Neměli bychom zapomínat na své rodiče i prarodiče, na svoje kořeny. Co bylo třeba úsilí a námahy, aby ta pomyslná kára života se posunovala dále vpřed, aby následující generace to měla snazší a život kvalitnější.

Již dvacet let nová doba mnohé z nás vysvléká z toho obvyklého a zaběhnutého i dobrého a nutí nás žít trochu jinak. Ano, peníze se dostaly až na první místo. A podle vývoje v těchto letech vlastně ani nezáleží na tom, jak se získávají. Tím nutně dochází k neuctě k poctivé práci, neboť tato, přinášející společenské hodnoty, může ve výsledku jen těžko konkurovat podvodníkům a zlodějům. Možná později, až pochopíme, že hlavním předpokladem lidského štěstí nejsou jen peníze, ale vzájemná důvěra, ochota pomoci, pevné zázemí rodiny a obce a víra, že člověk nezůstane sám, budeme přemýšlet jinak.

Každý sám pro sebe nebo i navzájem se omlouváme, že není čas. Jenomže, když není čas na kamarádství a na přátelství, k čemu nám ta krátká procházka životem vlastně je? Za čím se tak strašně ženeme, že nám nezbyvá chvilka na malé ohlédnutí a nezávazné popovídání, při němž cítíme to malé kouzlo sounáležitosti? Jak to, že nepociťujeme, že nám v životě něco chybí?

Josef Mastný

Obec Němčice u Klatov – Konečné umístění redakce ČSOB NAŠE NOVINY

Obec Němčice u Klatov. Místo, které se v květnu 1945 stalo posledním místem umístění brigádní redakce „NAŠE NOVINY“. Tyto noviny vycházely u Československé samostatné obrněné brigády (ČSOB) ve Velké Británii od jejího založení v roce 1943 až do příjezdu do vlasti. Jejich vznik se ale datuje až do roku 1940, kdy byly vyráběny na psacím stroji ve Francii a vylepovány na tabuli. Po příjezdu do Velké Británie se v nich okamžitě pokračovalo.

A právě obec Němčice, krásná víska uprostřed zvlněné krajiny východně od Klatov, byla posledním místem, kde tyto noviny byly tištěny naposledy.

Ale jak to všechno začalo? O tom již bylo popsáno mnoho publikací, knih a článků a také disertačních prací. Naše vyprávění zachycuje drobné střípky, které však představovaly velkou podporu bojujícím vojákům na všech světadílech. V jednotce se vystřídali mnozí, kteří chtěli dát svým kamarádům síly a pocit sounáležitosti s bojujícími druhy ve zbraní. NAŠE NOVINY poskytovaly také informace krajanům po celém světě.

Stopy československých vojáků do Velké Británie vedly velkými, často velmi dobrodružnými cestami. Přes Československý legion v polském Krakově, nebo balkánskou cestou přes Střední Východ, anebo přímo nábořem v zemích po celém světě. A také přes západní oblasti Sovětského svazu, zabrané v roce 1939 Polsku.

Mnoho z těchto hrdinů položilo své životy na bojištích celého světa. A z těch, co tyto trable a ústrky bojových akcí nakonec přežilo, mnohé čekalo další ponižování, zneuznávání jejich úsilí jen proto, že bojovali na „špatné“ straně bojiště. Zejména po roce 1948.

Ale o tom všem Češi a Slováci při výcviku a v bojových akcích ve Francii, na Středním Východě, u Tobruku v severní Africe, ani při bojích československých vojáků v Sovětském svazu a během slavné cesty prvního Československého armádního sboru od Sokolova přes Duklu až po Ostravu a Prahu nemělo ani potuchy. Politické pletichy začaly ve vysoké politice před válkou a vyústily v rámci poválečného uspořádání a nastavení politiky v únoru 1948.

Tento článek si nedělá ambice být nejspravedlivějším mezi spravedlivými. Je jen malým příspěvkem a střípkem do mozaiky úsilí o zapojení konkrétních hrdinů a jejich zdánlivě obyčejných činů Československých vojáků. A pro ně byly vydávány NAŠE NOVINY u Československé samostatné obrněné brigády, aby je informovaly o dění ve světě a na ostatních bojujících frontách. Posledním žijícím redaktorem NAŠICH NOVIN v České republice je plukovník v.v. Václav Straka.

Po dokončení smíchovského reálného gymnázia dále vystudoval němčinu a francouzštinu na Karlově Univerzitě, studia dokončil v roce 1937/1938. V roce 1938 obdržel stipendium belgické vlády a odešel do Bruselu. Mnichov a válka jeho studia přerušila a Václav Straka se věnoval organizaci odbojové práce v Belgii. Po založení Československé armády ve Francii do ní okamžitě vstoupil.

Po kapitulaci Francie odplul s československými jednotkami do Velké Británie. Původně chtěl sloužit u letectva, avšak nakonec pracoval jako redaktor NAŠICH NOVIN. Stal se důležitým členem této redakce, jejíž slavná cesta byla ukončena v Němčicích u Klatov, na faře s dvojitou střechou. To ale ještě byla před nimi dlouhá cesta.

Prvním šéfredaktorem redakce se stal nadporučík Rudolf Nekola. Ten byl po krátké době po rozběhnutí NAŠICH NOVIN u ČSOB vyslán do Ameriky, aby prováděl nábor do armády mezi Českoslováky. Bohužel tam přišel o život a už se nevrátil.

Druhým šéfredaktorem se stal Rost'a Kocourek, který s redakcí vydržel až do

jejího konce. S Václavem Strakou působili ale další redaktori. Dnes ještě v USA žijí dva další kolegové Štěpán Laner a Karel Wolf.

Vynikající práci odváděl Slovák Julek Kováč (po válce působil jako náměstek na ministerstvu dopravy). Krátce tam pracoval i redaktor Lidových novin Ivan Jelínek.

Kolektiv doplňoval Němec z Ústí nad Labem Pavel Seideman, který skvělým způsobem bavil ostatní svými pokusy a zvládnutí českého jazyka. Pracoval jako rozmnožovač u dvojbanného kopirovacího stroje (zn. Gestetner). Byl to dar paní prezidentové právě redakci NAŠICH NOVIN.

Velmi důležité místo sehrávali dva tzv. „poslecháři“. Jedním z nich byl Saša Kubín. Dalším byl Āda Türk. Oba ovládali několik jazyků a poslouchali zahraniční rozhlasová vysílání („...Bud'te zticha, jde mi Ankara...“). Poslecháři měli za úkol v noci poslouchat rádia z různých zemí (Rádio Moskva, Cařihrad, Andora a Praha patřila mezi nejčastější), a to v závislosti na pohybu válečných front.

Významným členem redakce byl Zdena Ančik, který byl jen tak mimochodem velkým znalcem a přítelem spisovatele Jaroslava Haška. Zdena Ančik měl na starosti sobotní přílohu NAŠICH NOVIN. Po válce tyto příběhy publikoval v knize „Měli jsme psa a kočku“.

Grafikem NAŠICH NOVIN by Zdena Kolařík (vytvořil jejich grafický obraz). Byl malířem a dokázal přímo do blány vykreslit příslušný obrázek či jinou kresbu.

Dalším grafikem byl malíř Jindřich Křeček (přezdívaný jako „Jituš“). Byl kreslířem pro noviny „Kaktus“ už u Tobruku.

V redakci občas pomáhal i pracovník Československého Ministerstva zahraničních věcí v Londýně František Feigel (zkratka GEL), říkalo se mu „Geliček“. Pracoval už před válkou ve vydavatelství Melantrich. Byl jako zpravodaj raněn do břicha při sociálně-demokratických bouřích ve Vídni (v roce 1935). Po válce přednášel na novinářské fakultě. Byl vždy hrdý na svou uniformu (WAR CORRESPONDENT) a rád v ní chodil.

Tím jsme v rozhovoru došli k uživatelným jménům při podpisu článků. Václav Straka používal zkratku (ESKA).

Dalším redaktorem byl Ladislav Červenka. Kolem redakce se pohybovala řada dalších osob. Jedním z nich byl Zdeněk Václavík (s přezdívkou Vršovský – Vrš). Zemřel v Kanadě v roce 2009.

Po vylodění v Normandii byla ČSOB rozmístěna kolem přístavu Dunkirk. Redakce NAŠICH NOVIN se usídlila ve francouzské visce Arneke v místní kavárně. Paní majitelka členy redakce zásobovala pravou kávou.

Po zahájení ofenzivy západní fronty a vítězství vojsk generála Pattona v Ardenách se velitel ČSOB generál Liška snažil připojit své jednotky k postupující americké armádě. Brigáda byla ale vázána držením německých jednotek v obklíčeném Dunkirku v rámci sestavy Britských jednotek. Právě celému uskupení v síle kolem 10000 vojáků velel velitel ČSOB generál Liška.

Proto si vymohl na britském velení vyslání alespoň symbolické jednotky (Token Force) s českým názvem Kombinovaný oddíl o celkové síle 144 osob. Základ jednotky tvořila PL-baterie por. Standy Krause o počtu 86 osob se 40-mm PL-kanóny Bofors, doplněná dalšími dopravními a předzvědnými vojenskými prvky.

Vojáci vyrazili od Dunkirku dne 24. dubna 1945 ráno po přehlídce před velitelem brigády generálem Liškou. Jednotce velel protitankový dělostřelec pplk. Alois Sítek. Tiskovou službu NAŠICH NOVIN v této jednotce reprezentoval právě četář aspirant, později s hodností WAR CORRESPONDENT Václav Straka.

Jednotka 1. května překročila československou hranici v oblasti Pomezí a vstoupila do Chebu. Poté, kdy se dozvěděli o příjezdu Američanů do Plzně, se jednotka vydala zpět přes Německo do Plzně, kam dorazila 7. května 1945 večer.

Přes usilovné vyjednávání o povolení překročit demarkační čáru nebylo dosaženo úspěchu. Nepomohl ani argument, že jednotka není organickou součástí 3. US-Army.

Po přenocování v autech se Kombinovaný oddíl přesunul do obce Kyšice (9 km východně od Plzně). Po příjezdu na kyšickou návěs byla jednotka vřele přivítána místními občany, o čemž svědčí řada dobových fotografií včetně slavné fotky Václava Straky s Josefem Matasem se šavlí u místní kapličky zasvěcené Svatému

Vavřinci. Šavle byla získána v nalezeném německém skladu v Chebu.

Václav Straka pak ale sám vyrazil do Prahy autem, které bylo Němci odstaveno u zajateckého tábora u Ejpovic. Domů do Košíř se dostal, když cestou potkával prchající Němce z Prahy. Doma se bohužel setkal už jen s maminkou, jeho tatínek zemřel tři týdny předtím.

Kombinovaný oddíl se dostal do Prahy až 11. května 1945, kdy vojáci projeli Prahou, avšak bohužel jako dost nevítaní. Přenocovali na hřišti Lev Košíře a na rozkaz (vydaný generálem Svobodou slovy pplk. Aloisu Sítkovi doslova (citát Václava Straky): „marš nazpátek k Američanům, nejdříve bude přehlídka východního sboru“.), se vrátili zpět do americké zóny. Přijeli pak dne 12. května 1945 do Horní Břízy, kde o ně bylo opět velmi skvěle postaráno.

Po návratu ČSOB do Československa 18. května 1945 byl této brigádě stanoven prostor rozmístění jižně od Plzně v prostoru Nepomuk-Klatovy-Strakonice. Tím byl také vydán rozkaz k rozpuštění Kombinovaného oddílu a jeho začlenění do původních organických jednotek.

Celkově jsou známy tyto prostory rozmístění ČSOB:

Žinkovy – 1. tankový prapor,
Bolešiny - Mochtín, Měčín, Předslav – dopravní zásobovací oddíl, pošta, sklady
Nepomuk – motorizovaný prapor
Kolinec, Chlístov, Velhartice – 1. dělostřelecký pluk
Týnec – brigádní tankové dílny
Hlavňovice – protitankový oddíl
Budětice – ženijní rota
Břežany, Velký Bor, Malý Bor, Rabí – 3. tankový prapor, záložní tanková rota
Stříbrné Hory, Hradešice – velitelství

Lnáře - Kadov – 2. tankový prapor (Bystřet, Čiháň, Zdebořice)

Plánice – polní ambulance

Budětice, Čejkovy – Ženijní rota a mostní četa

Soběsuky, Zlelená hora, Nová Ves – PL oddíl

Němčice u Klatov – Brigádní redakce NAŠE NOVINY

A tak byla vydána poslední čísla NAŠICH NOVIN. V té době ale už každý byl myšlenkami u svých rodin. Sprádaly se plány na další život.

ČSOB byla ve stanoveném prostoru rozmístěna do srpna 1945. Ještě 30. května 1945 uskutečnila slavnostní přehlídku v Praze.

Po celou dobu své existence představovaly NAŠE NOVINY oázu, kde se mohli vojáci uvolnit, popovídat si o svých trablech a názorech, které pak skvělí redaktori přetavili do zajímavých a velmi vyhledávaných článků.

Semínko NAŠICH NOVIN vzklíčilo už ve Francii a později Velké Británii v Cholmondeley Park jako deník československého vojska. Vycházely denně v 08:00 hodin, a to i v době, kdy se jednotky přesunovaly. A jejich čas se naplnil právě v Němčicích, na faře se svou typickou dvojitou střechou.

V roce 2008 u příležitosti odhalení pomníku vojákům Kombinovaného oddílu v Kyšicích u Plzně byla vyhlášena „Kyšická výzva“. Tuto výzvu inicioval Václav Straka spolu se starostkou obce paní Janou Hradskou. Jejím cílem je vybudovat v místech rozmístění západních jednotek v Západních Čechách pietní místa. Po Kyšicích, Kolinci u Klatov a Velharticích jsou to Němčice, které se k této nově založené tradici chtějí přihlásit.

Podle vzpomínek plk. v.v. Václava Straky zpracoval pplk. v zál. Ing. Jaroslav Stojan z Kyšic u Plzně

Kultura

Z činnosti kulturní komise v uplynulém období

V úvodu vzpomeneme na dva vydařené koncerty v předvánočním období loňského roku v kostele v Předslavi. 10.12.2010 vystoupili žáci Základní umělecké školy Klatovy a potěšili přítomné svým hráčským uměním. Organizaci tohoto koncertu zajistili paní Š. Pojarová a pan Ing. Jan Majer. 21.12.2010 zde předvedl svůj vánoční program pěvecký sbor ZŠ a MŠ Měčín pod vedením paní učitelky Chlou-

pkové. Tento koncert, stejně tak jako instalaci betlému v kostele, pořádala ZŠ a MŠ Předslav.

V únoru připravila KK tři různorodé akce: 15. února v ZŠ Předslav přednášku PhDr. J. Duchka: Z Kapského města k Viktoriiným vodopádům. Početní zájemci ocenili krásné fotografie a poutavé vyprávění. 26.2 se v sokolovně v Předslavi celé odpoledne cvičilo. Pod vedením dvou cvičitelů se nejméně 45 cvičenek užilo pohybu v rychlém i pomalejším tempu. Oceňujeme výbornou spolupráci se Sokolem

Předslav. Tato spolupráce se potvrdila i o den později, 27.2, kdy Farní divadelní spolek z Plánice zahrál v sokolovně divadelní představení Hlava proti Mihuli. Zájem veřejnosti byl velký a úroveň představení vysoká.

Velmi nás těší, že všechny tři akce navštívily děti ze školy z Předslavi a ze školy z Měcholup.

I v dalším období se těšíme na setkávání s vámi.

Anna Vlasáková

Informace z dění v obci:

Výroční valné hromady sborů dobrovolných hasičů v obvodu naší obce proběhly počátkem roku a všechny naše SDH (Makov, Měcholupy, Němčice, Petrovičky a Předslav) na nich hodnotily první rok činnosti pod vedením svých nových výborů. V uplynulém období však nehodnotili svoji činnost za uplynulý rok jen hasiči. Svoji výroční členskou schůzi měly i ZO Českého svazu včelařů v Němčicích, ZO Českého svazu včelařů v Předslavi, ZO Českého zahrádkářského svazu v Předslavi nebo Myslivecké sdružení Domažličky. Výroční valná hromada proběhla rovněž u TJ Sokol Předslav a svoji činnost za uplynulý rok zhodnotila i TJ Měcholupy.

Období na počátku roku bývá každoročně využíváno ke konání tanečních zábav a plesů, a tak i letos se jich v obvodu naší obce několik uskutečnilo. V Předslavi měli svůj ples dobrovolní hasiči, v Makově zahrádkáři a svůj 13. ples uspořádala i Měcholupská zemědělská akciová společnost. Tato plesová sezóna vyvrcholila, jako každoročně, v masopustním období, kdy se maškarní plesy konaly v Němčicích a v Předslavi. Nebylo však zapomenuto ani na zábavu pro děti a tak v Makově, Němčicích a Předslavi byly zorganizovány i dětské maškarní karnevaly.

Počátek roku však nepatřil jen bilancování loňské činnosti a zábavám, ale i snaze pomoci potřebnějším. Dobročinná akce Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita Česká republika, je největší dobrovolnickou akcí u nás a v roce 2011 se v celostátním měřítku uskutečnila již po jedenácté. Opakovaně se do ní i letos zapojila část naší obce a v Němčicích a Třebíšově, kde proběhla, se na konto této sbírky vybralo 4 962,- Kč. Oblastní charita Klatovy pak srdečně děkuje za ochotu a pomoc jak dárcům, tak i koledníkům této sbírky.

Pozvánky:

Kulturní komise OÚ Předslav zve všechny zájemce

v sobotu 9.4.2011 ve 14 hodin do hostince v Makově,
kde se uskuteční tvůrčí dílna

„Velikonoční inspirace aneb Paní mámo zlatičká, darujte nám vajíčka...“

Budou předvedeny různé techniky zdobení vajíček, každý si může vyzkoušet!
Uvedené potřeby si přineste s sebou.

Zdobení bavlnkami	- kružítko nebo špendlík, bavlnky perlovky, lepidlo na papír, nůžky
Madeirová technika	- bílá voskovka, (bruska a kahánek budou k dispozici)
Patchworková technika	- polystyrénové vajíčko, zbytky látek, nůž, stuha, špendlík
Zdobení barevnými vosky	- voskovky, špendlíky, tužka, hliníková lžice
Malování fixem	- lihový fix centropen permanent - různé barvy
Zdobení perníkových vajíček	- perníková vajíčka (dle možnosti), malé igelitové sáčky nebo zdobítka, polevy budou k dispozici
Vajíčka a motýlci z drátků a pedigu	- tenká vlna - různé barvy (drátky, korálky i pedig budou k dispozici)
Motýlci a květiny z barevných papírů	- barevné papíry, nůžky, lepidlo na papír v tyčince, pravítko, tužka, špejle
Pletení pomlázky	- 8 (12) čerstvých nebo máčených proutků

Nezapomeňte! Vyfouknutá, čistá a suchá vajíčka!

Pro zpestření programu mohou hospodyňky přinést ochutnat svoji velikonoční nádivku.
Ochutnávka bude v 16 hodin

Charitní pečovatelská služba Měčín nabízí:

- pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- pomoc při osobní hygieně, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,
- pomoc při zajištění chodu domácnosti
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- donášku nebo dovoz oběda
- nákupy
- doprovod služebním automobilem
- pedikúru
- masáže

Služba je poskytována osobám starším 18 let, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo tělesného, mentálního, smyslového nebo kombinovaného postižení a potřebují pomoc jiné fyzické osoby. Je poskytována také osobám starším 18 let, které se ocitli v dočasné těžké zdravotní situaci a potřebují krátkodobou pomoc druhé fyzické osoby.

Pěvecký a hudební soubor při OÚ Předslav z Makova

Lada

vás srdečně zve na tradiční setkání "Zpívejte s námi"

„JARNÍ ZPÍVÁNÍ“

do makovské hospůdky
v neděli dne: 17.04.2011 od 15:00 hodin

Přijďte si posedět, pobavit se, poslechnout a zazpívat se sousedy

Vážení přátelé,
Srdečně jste zváni do kostela
p. Marie v Němčicích.

Květná neděle – svěcení ratolestí

17. 4. 2011 od 15:00 hod

TJ Sokol Předslav zve všechny zájemce na
"pěší výlet na Kamýckou skálu"

který pořádá v neděli 8.5.2011 v 9:00 hodin.

Sraz účastníků u sokolovny od 8:30

Po návratu k sokolovně možnost
zakoupení drobného občerstvení

Zahájení sezóny v areálu Lesního amfiteátru v Makově

V sobotu 28.5.2011 – zábavní odpoledne pro děti

Program:

15:00 hod. – vystoupení skupiny historického šermu INVICTUM

16:00 hod. – soutěže, hry o ceny, diskotéka pro děti, opékání buřtů

(buřty si přineste s sebou)

Na tento program vstup zdarma, občerstvení zajištěno.

21:15 hod. – promítání filmu Harry Potter – Relikvie smrti 1

Program kina na červen 2011

Pá	3.6.2011	<i>Kájínek</i>	krimi ČR	zač. 21:30 hod.
So	11.6.2011	<i>Nevinnost</i>	drama ČR	zač. 21:30 hod.
Pá	17.6.2011	<i>Občanský průkaz</i>	kom. ČR	zač. 21:30 hod.
Pá	24.6.2011	<i>Hon na čarodějnice</i>	histor. USA	zač. 21:30 hod.

Připravujeme na červenec a srpen 2011

Čertovo břemeno – pohádka ČR, Habermannův mlýn – histor. ČR,
Román pro muže – kom. ČR, Harry Potter – Relikvie smrti 2, aj.